

สรุปผลการทดลอง

จากผลการทดลองสรุปได้ว่า ถั่วลิสงทั้ง 3 พันธุ์ที่ปลูกในทั้ง 2 ฤดูให้ผลผลิตไม่แตกต่างกันในทางสถิติ โดยที่ถั่วลิสงแต่ละพันธุ์ที่ปลูกในแต่ละฤดูมีอัตราการเจริญเติบโตทั้งทางลำต้น ใบและฝักใกล้เคียงกันจึงทำให้มีเปอร์เซ็นต์ของการถ่ายเทสารสังเคราะห์ไคโบบี้อย่างไม่แตกต่างกันมากนัก ซึ่งแสดงให้เห็นว่าถั่วลิสงสามารถที่จะปลูกได้ทั้ง 2 ฤดูกาล โดยไม่ทำให้ผลผลิตเปลี่ยนแปลงแต่อย่างใด ถั่วลิสงพันธุ์โมเกตมีประสิทธิภาพในการสร้างผลผลิตมากกว่าอีก 2 พันธุ์ก็เนื่องมาจากมีอัตราการเจริญเติบโต และอัตราการสะสมน้ำหนักเมล็ดตลอดจนมีประสิทธิภาพในการถ่ายเทสารสังเคราะห์ไคโบบี้อย่างจะสูงกว่า และประกอบกับเป็นพันธุ์ที่ได้รับการทดสอบและแนะนำให้เกษตรกรปลูกในหลาย ๆ ประเทศในแถบเอเชีย จึงน่าจะ ได้มีการศึกษาและทดสอบในด้านอื่น ๆ อีก เพื่อการปรับปรุงผลผลิตของถั่วลิสงในประเทศไทยในโอกาสต่อไป

สำหรับถั่วเหลืองทั้ง 3 พันธุ์ให้ผลผลิตที่แตกต่างกันทางสถิติทั้งในระหว่างพันธุ์และในระหว่างฤดูปลูก ถั่วเหลืองพันธุ์สูง 5 ให้ผลผลิตสูงสุดทั้ง 2 ฤดูโดยมีอัตราการเจริญของ เมล็ดและมีประสิทธิภาพในการถ่ายเทสารสังเคราะห์ไคโบบี้อย่าง เมล็ดมากกว่าอีก 2 พันธุ์ อัตราการเจริญเติบโตทั้งของลำต้น ใบและ เมล็ดของถั่วเหลืองที่ปลูกในฤดูฝนมีอัตราที่สูงกว่าที่ปลูกในฤดูแล้ง และประกอบกับค่าดัชนีพื้นที่ใบของถั่วเหลืองทั้ง 3 พันธุ์ที่ปลูกในฤดูแล้งมีค่าต่ำกว่าที่ปลูกในฤดูฝนมาก จึง เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ถั่วเหลืองทั้ง 3 พันธุ์ที่ปลูกในฤดูฝนให้ผลผลิตที่สูงกว่า นอกจากนี้สภาพของการปลูกในฤดูแล้งซึ่งมีอุณหภูมิในช่วงกลางวันสูง เนื่องจากมีพลังงานของแสงมาก และประกอบกับมีสภาพความชื้นสัมพัทธ์ที่ต่ำ ทำให้ถั่วเหลือง เกิดสภาวะเครียดเนื่องจากการขาดน้ำซึ่งมีผลทำให้ได้ผลผลิตต่ำจึงควรที่จะ ได้มีการศึกษาหาพันธุ์ถั่วเหลืองที่สามารถทนแล้งมาปลูก

การศึกษาในเรื่องของการวิเคราะห์การเจริญเติบโตของพืช ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการถ่ายเทสารสังเคราะห์ไคโบบี้อย่างส่วนที่ให้ผลผลิตนี้ น่าที่จะ ได้มีการค้นคว้าทดลองต่อไปให้ได้ข้อมูล โดยละเอียดเกี่ยวกับการเจริญเติบโตและการพัฒนาผลผลิต

เมื่อปลูกในสภาวะแวดล้อมที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับพืชตระกูลถั่วซึ่ง
เกษตรกรในประเทศไทยเรานิยมปลูกตามหลังนาข้าวในราวเดือนมกราคม ซึ่งใน
ช่วงนี้ความชื้นที่เหลืออยู่ในดินนั้น พอเพียงสำหรับการเจริญของพืชเพียงระยะเวลา
1 เดือน หลังจากนั้นจะขาดน้ำ จึงควรที่จะมีการศึกษาในด้านสรีรวิทยาของการทน
แล้ง โดยนำเอาวิธีการวิเคราะห์เกี่ยวกับการถ่ายเทสารสังเคราะห์เข้าไปช่วยใน
การพิจารณาหลักขณะของพืชที่ทนแล้ง เพื่อประโยชน์ในการคัดเลือกหาพันธุ์และการ
ปรับปรุงพันธุ์ที่เหมาะสมในโอกาสต่อไป

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved